

“De Wekker”, februari 1963, 16^e jaargang, nummer 12.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

16e jaargang - nr. 12 - februari 1963

redactie-adres:

karimunstraat 12, rotterdam-22

tel. 7 19 70

de wekker

**maandblad van w.e.k.,
vereniging van personeel
in dienst bij
de rotterdamsche droogdok mij n.v.
en de
scheepsbouw mij nieuwe waterweg n.v.**

opgericht 21 april 1944

koninklijk erkend 16 mei 1951

secretariaat :

m. p. van der borden,
kortebrantstraat 37, rotterdam-1
tel. 12 86 43

deze maand:

○ 16	3
10-daagse reis	4
intermezzo	5
schepen bouwen	5
op stap met de box	6
jeugdfestival	7
greet en duck	8
terugkeer	9
jubiläum	7 - 9
afscheid	10 - 11

kopij voor het volgende nummer moet
uiterlijk **15 maart** in ons bezit zijn.

„Laten we er nog even mee doorgaan... nog éénmaal proberen”.

Het werd teleurstellend. Het werd zelfs afmattend. De mannen op de uitkijk voelden dat hun aandacht verslaptte. De koksmats gingen rond met koppen hete koffie.

„We kunnen er evengoed mee ophouden!”

„Dat kunnen we ook, maar we gaan ermee door!”

„En of!” Het was een inheemse matroos die dat zei. Zijn ogen traanden nadat hij al langer dan een uur steeds maar voor zich uit getuurd had, zonder iets anders te zien dan water, water en nog eens water, waarop dat vlies olie dreef. Op de Zeventien riep de commandant van af de brug tegen die van de Twaalf:

„Nog één keer... en dat dan voor 't laatst!”

Na die laatste voeren ze nog een allerlaatste en een áller-állerlaatste keer in het rond.

„Zie je iets?”

„Niets... jij wel?”

Ze wreven hun ogen uit en keken weer. Ze durfden hun blik niet af te wenden van het donkere water. Want in een paar seconden, dat ze niet keken, kon er iets, of iemand, voorbij drijven.

„Nog éénmaal... dan scheiden we er mee uit!” Ze waren uitgevaren om jacht te maken op Japanse koopvaarders, konvoien, tankers en munitietransporten. Niet om te zoeken naar een onderzeeboot, die kon zijn vergaan. Maar tenslotte kon die onderzeeboot de O 16 zijn en voeren er op de O 16 jongens, die ze van nabij gekend hadden.

„Nog één keer...?”

„Nou ja, één keer dan nog!”

Een enkele bladzijde uit een fascinerend boek: O 16. Een oorspronkelijke roman over de ondergang van de Nederlandse onderzeeboot in de Zuid-Chinese Zee, 15 december 1941.

Deze gebeurtenis, en in het bijzonder het relaas van de enige overlevende inspireerde de schrijver Klaas van der Geest tot een roman die een diepe indruk achterlaat.

Vanaf de eerste bladzijde beleeft men de heroïsche worsteling van 5 mannen in de onmetelijke tropenzee, de overlevenden van de een en veertig bemanningsleden van de O 16.

Met bovenmenselijke inspanning worstelen ze om boven te blijven, vurig hopen op redding. Wanneer ondanks herhaalde pogingen die redding uitblijft, is het eerst de Luitenant ter Zee die moet loslaten... dan één voor één de anderen. De korporaal-machinist... de matroos eerste klas... de matroos tweede klas...

Allereerst worstelt de kwartiermeester verder, urenlang, dagenlang... Gekweld door dorst en verlatenheid weet hij zich drijvende te houden, totdat de uitgeputte marineman grond voelt. Waar? Singapore??

Helaas. Eer hij in het kamp van de Nederlandse onderzeeboten verslag kan uitbrengen als enige overlevende, moet hij nog veel ondergaan. Héél veel...

Lees dit adembenemende relaas en breng, evenals de schrijver, een eresaluut aan de jongens van de O 16.

Het voortreffelijk uitgevoerde boek werd uitgegeven door A. J. G. Strengholt's Uitgevers Mij N.V., te Amsterdam.

Wij bevelen dit boek gaarne in uw belangstelling aan.

B.

10-daagse

De Reisclub is voornemens ook dit jaar weer een tiendaagse vakantietocht te maken en deelt aan belangstellenden het volgende mede:

Onze „tiendaagse 1963“ hopen wij te maken in de periode van 6 t/m 15 juli. Als standplaats kozen wij het stadje MAYEN, even ten westen van de Rijn bij Koblenz. Vandaar zullen bijzonder mooie tochten worden gemaakt.

De route is als volgt:

Zaterdag 6 juli vertrek uit Rotterdam. Over Breda, Eindhoven, Roermond, Sittard, Aken en Bad Neuenahr naar Mayen.

Zondag 7 juli een middag- of avonduitstapje naar Koblenz.

Maandag 8 juli een dagtrip langs de Moezel. Mayen, Cochem, Alf, Bernkastel, Wittlich, Dann, Kelberg, Mayen.

Dinsdag 9 juli per bus naar Koblenz, vandaar per boot over de Rijn naar St. Goar. Terugrit naar Mayen weer per bus.

Woensdag 10 juli van Mayen naar Brohl, Bonn, Keulen, (gelegenheid tot winkelen), Drachenfels (tandradbaan), Königswinter, Niewied, Mayen.

Donderdag 11 juli van Mayen naar Koblenz, Bad Schwalbach, Wiesbaden, Rudesheim, en via St. Goarshausen, Koblenz naar standplaats.

Vrijdag 12 juli een enerverende tocht via Blankenheim, Simmerath, bezoek aan klooster Mariawald, Gemünd See, Monschau, Wollersheim, Münstereifel, Altenahr, Mayen.

Zaterdag 13 juli een middagrit naar klooster Marialaach. Terug via Brohl.

Zondag 14 juli: Rustdag.

Maandag 15 terugreis door België. Van Mayen over Kelberg, Malmedy, Spa, Luik en via Hasselt, Turnhout en Breda naar Rotterdam en Schiedam.

De prijs voor deze uitzonderlijk mooie reis bedraagt f 198,— per persoon, waarbij alles is inbegrepen.

In verband met de vele voorbereidingen is het wenselijk dat zij die deze reis willen meemaken zich zo spoedig mogelijk opgeven bij het secretariaat van de Reisclub, mevrouw Piesens, Van Swinestraat 40, Schiedam of bij de overige bestuursleden.

Ons verblijf in Mayen (hotel Zum Alten Fritz) kan dan definitief worden geregeld.

Bestuur Reisclub

Mayen

Mühlenturm

Die Pfalz im Rhein

Caub

Toen de R.D.M. bijna 30 jaar geleden de opdracht ontving voor het bouwen van een grote tanker voor The Oriental Tankers Ltd, (de G. S. Walden, bouwnummer 189), inspireerde deze voor de R.D.M. eervolle opdracht de Rotterdamse dichter Koos Speenhof tot het maken van nevenstaande regels, die wij aantreffen in het Rotterdamsch Nieuwsblad van zaterdag 16 en zondag 17 juni 1934.

We vinden het aardig dit nog eens weer te geven. Iedereen trekke daaruit zijn conclusies.

SCHEPEN BOUWEN

Wat een prachtige bestelling
Kreeg de Droogdok Maatschappij I
Dat geeft weer een jaartje arbeid
Aan een deel der Burgerij.
En het schip, dat men gaat bouwen
Wordt de grootste olieboot,
Die in Holland ooit gebouwd werd
15000 tonnen groot.

Van Palembang aan de Moessie,
Vaart dit schip het Oosten rond
En vervoert de schoone olie
Uit den Sumatraanschen grond.
Laat de putten er maar spuiten,
Laat de pompen er maar gaan....
Met een schip van deze maten
Kan men de productie staan.
Aan het boren, klinken, walsen,
Spanten, platen bij elkaar....
Rotterdamsche staalverwerkers
Zoo iets speelt ge rustig klaar.
En er wordt, zooals we lezen
Nog meer van dat werk verwacht,
En dan worden and're werven
Door de K.P.M. bedacht.

Hoofdzaak is: de arbeid zelve,
Na zoo'n troosteloozen tijd.
Hoofdzaak is: Het eind voor velen
Van verwenschte.... ledigheid.

Kundige metaalbewerkers
Trekken weer het werkpak aan,
Zeer secure scheepsbeschieters
Zullen aan den timmer gaan.
Alle doelloosheid verdwenen,
Arbeidsvreugde zingt weer uit,
Langs de loodsen en de helling
Klopt en zaagt het bouwgeluid.
Weer eens acht uur vrolijk werken
Met het hoofd en met de hand,
Is wat anders dan geslenter
Of gehengel langs den kant.
Laat ons hopen Nieuwsblad-lezers,
Dat het Nieuwsblad weldra meldt
Op de Rotterdamsche Werven
Werd per stuk een schip besteld.

SPEENHOF

intermezzo
spel in een bedrijf

Decor : R.D.M. dok 7
Grote Finse boot in dok
Steile trap

Hoofdrollen : Stewardeste Finse boot
Lasser R.D.M.

Muziek : Luchthamers
Lasknetteren
Kraanmotoren

Tijd : Een alledaagse dag

Publiek : Redakteur

Inhoud :

Blonde Finse loopt op werf
gaat naar dok
beklimt steile trap

Naast steile trap lassen lassers

Linker hooggehakt schoentje van blonde Finse

blijft steken op trap

Hooggehakt schoentje maat 35 valt omlaag

Schoentje valt naast lasser

Lasser ziet schoentje
kijkt rond
raapt schoentje op
keert neus schoentje naar zich toe
kust neus schoentje
loopt steile trap op
geeft schoentje aan Finse blonde

Finse blonde licht tegen lasser

Lasser loopt steile trap af
Finse blonde gaat naar boot
Lassers lassen verder

Van één onzer leden ontvingen we bijgaande foto's; „voor e.v. plaatsing in De Wekker“, schreef hij erbij. Hoewel het geen recente opnamen zijn is het aardige ervan dat ze gemaakt werden met een eenvoudige boxcamera. Waaruit dus zonneklaar blijkt dat met simpele middelen goede resultaten kunnen worden bereikt.

Het zijn ook R.D.M.-onderwerpen, drie schepen die grotendeels door ons zijn vervaardigd en het koopvaardijmonument, waarin wij ook een belangrijk aandeel hebben gehad.

De heer E. de Vos, Streefkerkstraat 7, Tuindorp Heyplaat, is de maker van deze foto's en voor deze enthousiaste amateur ruimen wij gaarne een plaatsje in.

op stap

LEZING MET DIA'S

In de zaal Nieuwe Binnenweg 232a, Rotterdam, heeft het bestuur van de Reisclub een vergadering belegd op vrijdag 29 maart a.s., aanvang 8 uur n.m., waar een lezing met vertoon van dia's wordt gehouden.

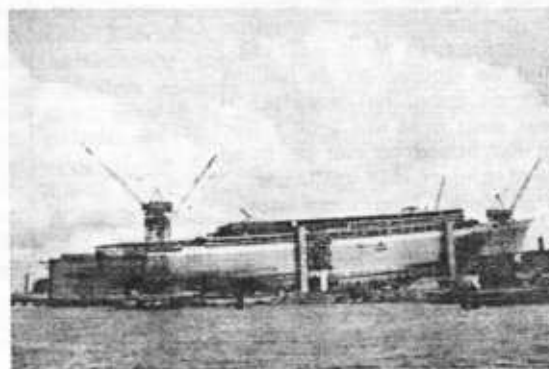
Deze lezing voert de bezoekers in woord en beeld per trein naar Oostenrijk, Italië en Zwitserland waar een bezoek aan o.a. Kitzbühel, Enzgerboden, het Garda-meer en het Berner Oberland zal worden gebracht.

Met muziek uit de betreffende landen zal getracht worden deze zeer interessante lezing op juiste wijze te illustreren.

Wij nodigen u allen uit deze bijeenkomst bij te wonen. Vanzelfsprekend geldt dit voor alle W.E.K.-leden die wij gaarne in de gelegenheid stellen met onze Reisclub kennis te maken.

met de box

JEUGD FESTIVAL ROTTERDAM

Op 14 mei 1963 komt de Waterman aan de Parkkade te Rotterdam en zet de „poorten“ open voor een vierhonderd jonge mensen, die al in een bedrijf werkzaam zijn.

Vier dagen later, zaterdag 18 mei, gaan deze jongeren met het schip de piejen bij Hoek van Holland uit voor een dagtocht op de Noordzee.

Wat gebeurt er in die tussenliggende dagen ?

Dan nodigen de Rotterdamse kunstenaars deze jeugd uit voor een vaart op het wijde water van hun werk.

Het Nieuw Rotterdams Toneel, het Rotterdams Philharmonisch Orkest, het Nationaal Ballet, schilders, beeldhouwers, architecten, schrijvers en dansers zullen dan optreden en met hen praten. In het kort gezegd: Een indruk geven van hun wereld.

Ga samen met hen op die ontdekkingsreis.

Wat er zoal te doen (zien) is ?

- Een toneelvoorstelling en een balletvoorstelling in de Rotterdamse Schouwburg
- een promenadeconcert in de Rivièralhal
- bezoek aan het museum Boymans-Van Beuningen
- bezoek aan schilders- en beeldhouwersateliers
- excursies met architecten

Op de Waterman wordt geslapen, gegeten en gedronken.

Voor wie dit bestemd is ??

Voor alle werkende jonge mensen van 17 t/m 23 jaar die zich op enigerlei wijze in een vak bekwaamd hebben.

Wat kost het ??

Veertig gulden, alles inbegrepen. Ook de tocht op de Noordzee.

Nadere inlichtingen worden verstrekt door de heren Hoogenstrijd en Dinkelaar, dagelijks van 12.00-12.30 uur op het kantoor leerlingenopleiding.

Goede vaart . . .

40 JAAR OP DE R.D.M.

Dat onze heer W. Morauw, werkmeester afd. gas en zuurstof, een goede bekende is, valt niet te betwijfelen. Immers op tal van plaatsen in het bedrijf is zijn aanwezigheid gewenst. In werkpaatsen en op het terrein waar met gas en zuurstof wordt gewerkt gaan zijn keurende ogen onderzoekend rond. De veiligheid is hem lief. . . .

Bergrijpelijk is dan ook de grote belangstelling bij de viering van zijn jubileum op 28 januari 1963.

De vindingrijkheid van de jubilaris noemde de heer Valster groot en met waardering kon spreker gewagen van de goede eigenschappen en de gedegen vakkennis.

Onze chef bedrijfsinstallaties, Ir. Tissot van Patot, die door werkzaamheden verhinderd ter elfder ure toch nog het feest kon bijwonen, heeft last but not least zijn erkentelijkheid betuigd en was mede verheugd getuige te kunnen zijn van de vitaliteit van de jubilaris.

Onder dankzegging voor zijn gewaardeerde medewerking wenste hij de heer Morauw nog vele en voorspoedige jaren toe.

Natuurlijk was ook bij dit feest weer een aardige attractie. Nu liet de heer Koopman, geestelijke vader van elektrische vernuftigheidjes, een grote ballon met confettie op het juiste moment „ontploffen“, hetgeen onder „in-de-gloria-gezang“ een huldiging voor de jubilaris betekende.

De heren Opmeer en Koopman (ceremoniemeester) toonden beide hun waardering in een hartelijk toespraakje. Namens de vele bekenden en vrienden mocht de heer Morauw een bijzonder geschenk in ontvangst nemen: een hobby draai-, zaag-, slijp-, schuur- en boorbankje.

greet en duck

Greet is een kalfje en Duck was onze eigen hond. (Jammer dat hij onlangs, na een zware operatie, is gestorven).

Duck zat, als wij buiten waren en hij maar even de kans kreeg, achter de koeien aan. Niet dat hij ze zou bijten, daarvoor was hij een te grote lobbies. Alleen maar blaffen. En dan vond hij het blijkbaar prachtig als ze voor hem op de loop gingen. Maar wij kregen last met de boeren en dat wilden we niet. Daarom hielden wij, als wij gingen wandelen, Duck aan de lijn.

Op 'n morgen ontsnapte hij ons! Wij riepen en riepen, maar hij luisterde niet. Regelrecht rende hij het land in, waar Greet aan een paaltje stond. Hij had haar natuurlijk meer dan eenmaal gezien en dan maar rukken aan de lijn om erbij te kunnen komen.

Maar nu was hij l0s! Wij hielden ons hart vast! De boer kwam al schreeuwend uit de schuur en wat hij allemaal zei, zal ik hier maar niet vertellen, omdat het niet veel moois was.

Greet stapte rustig in de richting van Duck en hij liep, bijna voorzichtig, naar Greet. Zij staken de neuzen naar elkander en dat „neuzen“ duurde zó lang, dat wij zelfs in de gelegenheid waren er een kiekje van te nemen.

De fotograaf bracht ons deze afdruk. Wat

een leuk plaatje! We kunnen er niet genoeg van krijgen.

En — merkwaardig — allerlei gedachten kwamen daarbij in ons op.

Wat was dat nu toch, dat er zo plotseling vriendschap (want dat was het) werd gesloten tussen Greet en Duck? Die vriendschap bleek zó vertrouwd te zijn, dat de boer er geen bezwaar tegen had dat wij Duck loslieten in de omheinde omgeving, waarin Greet stond. Integendeel: hij kreeg er ook zelf plezier in. Duck, die altijd als een schaduw achter ons aan liep, taaide niet naar ons, als hij bij Greet in het land was. . . Gaat het bij dieren evenals bij mensen?

Want onder ons gebeurt het ook, dat er twee opeens zó op elkander zijn gesteld, soms al bij de eerste ontmoeting, dat hun vriendschap een verbond wordt voor hun gehele leven.

Vanzelfsprekend kunnen wij daarover zwaarwichtige beschouwingen houden. Maar wat het is, dat weten wij niet.

We zouden hier eigenlijk een nummertje dierpsychologie moeten weggeven. Maar dan wisten wij het nóg niet helemaal.

Beter lijkt ons een praktische wenk.

Als wij b.v. dieren in huis hebben, die in het begin niet op elkander blijken gesteld te zijn, moeten we ze in de gelegenheid stellen om naar elkaar te kijken (dat is al een aardigheid op zichzelf). En dan al maar door tegen beide zeggen (ik denk nu aan een hond en poes): „De hond is ook braaf en de poes is ook lief“. Vervolgens bij het geven van een versnapering beide dieren erin betrekken. Eindelijk (het moment moeten wij zelf aanvoelen), moeten we ze in de gelegenheid stellen elkander te besnuffelen. Gaat dat goed, dan is de moeilijkheid overwonnen en zullen we er het grootste plezier van beleven.

Maar nog eens: Greet en Duck waren plotseling op elkander gesteld.

Wat dat was? Eerlijk gezegd: dát weet ik ook niet.

G.N.

Uit: „Dierenbescherming“
maandblad van de Vereniging tot Bescherming van Dieren

JUBILEUM VAN DE HEER LEICHER

Onder grote belangstelling vierde de heer H. A. S. Leicher, chef afd. Begroting Scheepsbouw, op donderdag 17 januari jl. zijn 25-jarig dienstverband bij de R.D.M.

Op de tekenkamer Scheepsbouw werd het echtpaar hartelijk begroet en in woord en daad gaf men viting aan zijn gevoelens.

De heer Stapel belichtte het belangrijke begrotingswerk in het algemeen en het verdienstelijk aandeel van de heer Leicher hierin in het bijzonder.

Als naaste medewerker had de heer Dassen bijzonderheden genoeg te verhalen en kon meer op de details ingaan. Hierbij roemde hij tevens de militaire eigenschappen en carrière van de jubilaris, die tijdens de acties in ons v.m. N.O.I. tot reserve-majoor was bevorderd.

Namens de begrotingsafd. Werktuigbouw sprak de heer Van Heest zijn gelukwensen en waardering uit. Hierna kwam het op rijm gestelde „levensverhaal“ en na de demonstratie van het „electronisch begrotingsapparaat“ kon men het echtpaar gelukwensen.

Als herinnering ontving de heer Leicher een draagbare auto-radio, waarvoor hij zich zeer erkentelijk betoonde.

De vlot geserveerde consumpties verhoogden de feeststemming.

goed ZEEUWS goed ROND

Werkmeester W. Dieleman vierde op 25 januari jl. zijn 40-jarig dienstverband bij de R.D.M.

Op het bedrijfskantoor scheepsbouw heeft men hem, ere wien ere toekomt, menige schouderklop gegeven en waarderende woorden gesproken.

De heer Jonker kon verklaren dat de eerste opdracht van de nieuwe werkmeester (Van Kinsbergen) voortreffelijk was uitgevoerd en dat ook in de volgende vele en grote karweien zijn kennis van zaken tot uiting is gekomen. Wij noemen in dit verband o.a. de Johannishus, die al spoedig de „Willem Hus“ werd genoemd.

Ook de heer Jongbloed heeft, namens de werktuigbouwers, zijn dank uitgesproken en met prettige woorden hem de hand gedrukt.

Namens de overige collega's werkmeester kon de heer Boelhouwers, die als vanouds de leiding had, naast zijn waardering voor de v a k m a n Dieleman, in het bijzonder ook de m e n s Dieleman als voorbeeld stellen.

Men liet het niet bij woorden alleen. Een elektrisch scheerapparaat en een fraaie pendule waren tekenen van blijvende vriendschap.

PAGINA 4

jd
et
d

WEK bracht „Terugkeer“

Het personeel van de Rotterdamse Droogdok Mij. dat gisteravond het huiselijke televisietoestel de rug toekeerde en de blik richtte op het podium van „De Lantaren“, heeft enkele kostelijke toneelstukjes beleefd.

maan-
der van
n tegen
r in een
net een
van die
van nog

na zijn
reage-
ren der-
zo voer-
niet af-

zijn ge-
logische
ge mis-
beraad
by niet

zel ten
tijd als
tdigheid

reca-

De toneelgroep van de personeelsvereniging WEK (Werkplaats en Kantoor) bracht namelijk op vlotte wijze het spel „Terugkeer“ van Warren-Chetham Stode op de planken.

Het stuk handelt over een oorlogsveld, wiens opperbevelhebber in feite zijn moeder is. Met een tikkel-tje sentiment, een snuifje liefde en een grote dosis humor was de toneelgroep, waarin Janny Immerzeel een verrassend debuut maakte, het moeders-kindje toch naar een happy ending te loodsen.

Met het dankbare applaus van de tuitstekend bezette zaal zagen regisseur W. Schaap en de zijnen zich beloond voor het halve jaar repeteren op „Terugkeer.“

Bij de smalle garderobe klonken rond half twaalf vele woorden van lof over het leuke spel van Trouw en Wim Pietersen, Miep de Grauw, John Brunner, Cor de Jong, Jenny van Schaik, Jan Bijl en Miep Stok.

Een schaduwzijde viel over de glanzende voorstelling: de eerste opvoering van „Terugkeer“ zal waarschijnlijk ook de laatste zijn. De tijd dat WEK van een stuk vier opvoeringen kon geven, ligt allang achter ons. In april hoopt men echter een nieuw stuk voor het voetlicht te brengen.

te avonden voor

30 JANUARI 1963:

Wij namen afscheid van werkmeester/vriend VAN DIJK

Wij, dat zijn héél veel R.D.M.-ers. Zoveel dat er in het leslokaal leerlingenwerkplaats banken te kort waren.

Geen nood, dan maar staan. Als we er maar zijn

Het was indrukwekkend joviaal, alles.

Spontaan hartelijk

Hoor ze maar spreken :

Heer Jonker : „Bertus, joh, ik dank je hartelijk voor je medewerking en je vriendschap. Nog heel veel jaren. Geniet er maar van“.

Heer Bruinsma :
(Afscheidsfonds) „Als achtergrond zien we niet alleen het werk, maar ook de mens. Vriend Van Dijk, onze wens is: Nog lange tijd geluk en Voorspoed“.

Heer Boelhouwers : „Je was een fijne collega en dat zal niet worden vergeten. Een beetje hartelijkheid van onze kant stellen we daar tegenover. Aanvaard dit als bewijs van grote erkentelijkheid“.

De daad bij het woord voegend werd een combinatie radio-t.v.-grammofoonafel aangeboden, met een verrekijker, een wandelstok (voor de mist !) en een elektrische broodrooster.

Verbouwereerd, perplex, óf moesten we zeggen ontroerd ?, dankte baas Van Dijk.

En hij niet alleen. Wat naar onze mening nog niet is voorgevallen, gebeurde bij dit afscheid : De echtgenote vroeg en kreeg het woord.

Dit sprak ze : „Ik dank u hartelijk voor de sympathieke wijze waarop u mijn man bij zijn werk hebt geholpen. Hij ging met liefde naar het werk en dat is voor mij een grote troost geweest. Ik ben u daar allemaal heel erg dankbaar voor“.

's Middags hebben de boorders hun baas vaarwel gezegd. Op dezelfde intieme wijze, met dezelfde waardering. Natuurlijk

De 4-delige vishengel met toebehoren zal hem hieraan naar wij hopen nog lang herinneren.

DANKBETUIGINGEN

Mede namens mijn echtgenote dank ik het bestuur en de leden van W.E.K. hartelijk voor het prachtige tafelcouvert, mij aangeboden bij mijn 25-jarig dienstverband.

G. J. Basoski

Wij danken het bestuur van W.E.K. heel hartelijk voor het tafelcouvert, dat wij bij mijn 25-jarig jubileum mochten ontvangen.

W. v.d. Houten en echtgenote

Hiermede dankt ondergetekende u van harte voor de mooie schaal met fruit, die bij thuiskomst uit het ziekenhuis van de Reisvereniging werd ontvangen.

Mede namens mijn vrouw mijn grote erkentelijkheid.

F. Scherpenisse

Hierbij betuig ik mijn hartelijke dank aan het bestuur van W.E.K. voor het prachtige couvert, dat ik mocht ontvangen ter gelegenheid van mijn 25-jarig dienstverband bij de R.D.M.

G. A. Smit

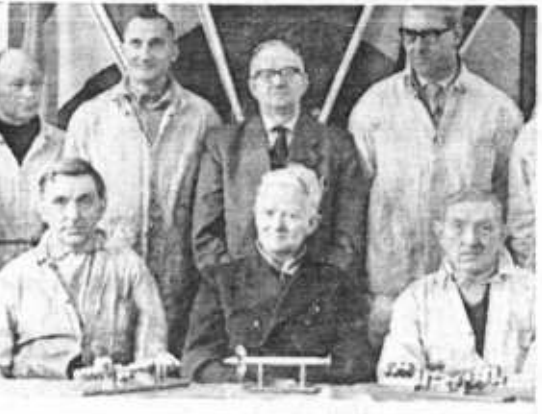
Afscheid van werkmeester J. Ponz, de heren M. de Vos en O. H. Schoo, afd. Boekhouding en de machineboorder Ph. van Rijn.
Zie ons december '62-nummer.

Mede namens mijn vrouw betuig ik U van harte mijn dank voor de schaal met fruit die ik tijdens mijn ziekte mocht ontvangen.

P. K. J. Hoffmann

Waarschijnlijk wordt er een collectief bedankje gestuurd naar de Directie van de R.D.M. voor de extra vijf en twintig gulden. Ondergetekende sluit zich hierbij gaarne aan.

B. Smit

AFSCHEID

Met ingang van 1 maart 1963 werden gepensioneerd de heren

P. KNOESTER

sorteerder houtloods, geboren 29 januari 1898 en wonende v. Beethovensingel 151a, Vlaardingen. Hij kwam bij ons in dienst op 3 maart 1937.

S. LODDER

tekenaar afd. Scheepsbouw, geboren 1 maart 1898 en wonende Grift 51, Rotterdam. Hij kwam in dienst op 6 juli 1925 en was sindsdien, met een aantal onderbrekingen, 31 jaar werkzaam op de R.D.M.

G. DE LIJSTER

dokknecht-kraanmachinist, geboren 6 februari 1898 en wonende Arenastraat 3b, Rotterdam-25. Hij kwam op 26 april 1915 op de R.D.M. en was met slechts drie maanden onderbreking, 47 jaar en 7 maanden aldaar werkzaam!

J. G. MEELING

luchtboorder, geboren 26 februari 1898 en wonende v. Eversdijkstraat 39e, Rotterdam-21. Zijn dienstbetrekking dateert van 20 augustus 1919. Met een aantal onderbrekingen was hij 35 jaar bij ons werkzaam.

IN MEMORIAM

Na een langdurige ziekte is op 25 januari 1963 overleden de heer

JAN HENDRIK BOUWMAN

koperslager, geboren 14 februari 1906 en gewoond hebbende Schilperootstraat 69a, Rotterdam.

Hij kwam bij ons in dienst op 5 januari 1925 en was sindsdien met een aantal onderbrekingen op de R.D.M. werkzaam.

Op 30 januari 1963 is plotseling overleden de heer

MARTINUS VAN BRAGT

rondslijper, geboren 8 december 1927 en gewoond hebbende Rondolaan 61, Tuindorp Heyplaat.

Op 27 september 1951 kwam hij in onze dienst.

Zij rusten in vrede

WERELD ANTI-HONGER WEEK

17-23 maart

21 maart 1963 is waard om in de annalen geboekstaafd te worden, omdat deze datum een belangrijk punt markeert in de beschavingsgeschiedenis van de mensheid. Want 21 maart valt midden in de week van 17-23 maart, die, blijkens een door U Thant, Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties en Dr. B. R. Sen, Directeur-Generaal van de Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO), gezamenlijk onderstekende boodschap, geproclameerd is tot Wereld Anti-Honger Week.

Practisch ieder lid-staat van de Verenigde Naties zal gedurende deze week de aandacht van zijn bevolking vestigen op de betekenis van de Anti-Honger-Actie door de uitgifte van speciale postzegels. Bovendien zullen deze landen daarmee ook naar buiten openlijk getuigen van hun vastbeslotenheid om deel te nemen in de gezamenlijke krachtsinspanning tot het bereiken van de door deze campagne gestelde doelen.

Van oudsher heeft 21 maart een bijzondere plaats ingenomen in de gedachtenwereld van de mens die het land bewerkte, omdat hij begreep, dat dit tijdstip een beslissend punt aangeeft in de cyclus van het leven op aarde, namelijk het einde van een bepaalde fase en het overgaan in een andere.

Dit hebben de initiatiefnemers van de Wereld Anti-Honger Week zeer goed begrepen. Zij willen door de symbolische keuze van deze datum de aandacht vestigen op twee feiten. Ten eerste dat er een reëel gemeenschappelijk belang is dat de volken in alle delen van de wereld zonder onderscheid bindt, namelijk de gezamenlijke inspanning tot oplossing van het wereldvoedselvraagstuk, die men zo terecht de Anti-Honger-Actie noemt. Ten tweede, dat deze wereldomspannende campagne het einde heeft bereikt van haar eerste fase en nu haar tweede is ingegaan.

„Het is een zegswijze geworden van onze tijd, dat de vrede ondeelbaar is. Men zou beter kunnen zeggen, dat de vrede pas werkelijk ondeelbaar kan worden wanneer we de fundamentele waarheid erkennen, dat de mensheid zelf ondeelbaar is, en daar naar handelen. De honger en het gebrek van de enkeling, is de honger en het gebrek van iedere mens. Het vrij zijn van de enkeling van honger en gebrek, is geen vrijheid zolang niet alle mensen vrij zijn van honger en gebrek.”

Deze woorden, waarmee Dr. Sen de Anti-Honger-Actie in 1960 inleidde, zijn het richtsnoer geworden van dit vijfjarenplan. Het beoogt niet alleen het publiek te doordringen van de ernst van het vraagstuk en het tot actuele medewerking aan te sporen maar ook alle nationale en internationale inspanningen, die kunnen bijdragen tot oplossing er van, te mobiliseren en te integreren. De actie voltrekt zich gelijktijdig op drie fronten: voorlichting en ontwikkeling, wetenschappelijk onderzoek en de planning en uitvoering van praktische projecten, die gericht zijn op de zelfontplooiing der in economisch en sociaal opzicht achtergebleven gebieden.

De Wereld Anti-Honger Week zal de tweede fase van de Anti-Honger-Actie inleiden met een reveil. Door de deelneming van honderden miljoenen mensen zal zij aan deze campagne nieuwe stuwkracht geven en tegelijkertijd belangstelling wekken voor het Wereldvoedselcongres, dat in juni van dit jaar in Washington zal worden gehouden.

Nederlandse Organisatie Voor Internationale Bijstand
Den Haag